



In dit nummer: Kerst, Nieuwjaar, bijkletsen en WouteR5



Clubinformatie

Renault Vrijbuiters Vrienden Club

Opgericht 15 sept 2006 te Hoogwoud
KvK 01116245
info@rvvc.nl

Ledenadministratie

Albert Vlietstra, info@rvvc.nl
Lidmaatschap EUR 15 per persoon per kalenderjaar, EUR 25 per gezin per kalenderjaar RVVC rek.nr. 593510011 te Zwolle
IBAN: NL37ABNAO593510011
BIC:ABNANL2A

Website

Henk Buwalda, webmaster@rvvc.nl

Bestuur

Frans d'Olivat (voorzitter)
Weresteijn 90, 3363 BR Sliedrecht
tel. 0184-410495

Albert Vlietstra (penningmeester)
Schepersbos 37 8091 HA Wezep
tel. 038-3761925

Albertjan Kuiper (secretaris)
Stedepark 9, 9408 HM Assen
tel. 06-55343954

Henk Buwalda
Meekeshof 23, 9089 BC Wytgaard
tel. 058-2553235

Wim Meester
Volkersweg 30 1684 NT Zwaagdijk-Oost,
tel. 0228-584825

Coördinator evenementen

Henk Buwalda
Meekeshof 23, 9089 BC Wytgaard
tel. 058-2553235, evenementen@rvvc.nl

Redactie Uitlaatklep

Wouter Hoek, Sabine Velthuis,
Martijn Brouwer redactie@rvvc.nl

Clubartikelen

Albertjan en Marlies Kuiper
Stedepark 9, 9408 HM Assen
tel. 06-55343954, clubwinkel@rvvc.nl

Technische vraagbaak

Jaap Wagenmaker, tel: 0228-724333
Wim Meester, tel: 0228-584825
Harry Velthuis, tel: 0591-618696

Van de voorzitter

Zo het nieuwe jaar is alweer ruim drie maanden een feit, de nieuwjaarsreceptie was gezellig (zie verder in deze uitlaatklep), de tocht der tochten is niet door gegaan en begin ik al weer behoorlijk naar het voorjaar te verlangen en de Renault 16 weer van stal te halen en daar weer de nodige tochtjes mee te gaan maken.

Ik wil graag via deze weg alle leden bedanken die aan mij gedacht hebben tijdens en na mijn ziekenhuisbezoek door mij te mailen, een kaartje te sturen of een telefoontje gepleegd hebben of gewoon over me geroddel hebben.

Gelukkig gaat het weer redelijk goed met mij en als ik alles rustig aan doe dan zullen we ook zeker weer op de evenementen aanwezig zijn en weer (ik zei het al) rustig mee doen aan de activiteiten.

Hoewel ik het al eerder aangekondigd had, stel ik mij tijdens de eerstvolgende bestuursverkiezing niet meer herkiesbaar. Niet dat je van het voorzitterschap nu zo moe wordt maar na 6 jaar vind ik het welletjes en verder ben ik ten slotte ook al gepensioneerd. Dus..... leden van de Renault Vrijbuiters Vrienden Club, MELD U AAN ALS KANDIDAAT BESTUURSLID VÓÓR JUNI 2012. Bij deze doe ik ,nogmaals, een beroep op de jongere generatie en een jonge dame zou helemaal niet misstaan zijn binnen het bestuur van de RVVC.

Het is dit jaar een bijzonder jaar voor de Renault 5, deze bestaat dit jaar 40 jaar en daar zal o.a. ook aandacht aan besteed worden bij Oh, Oh, Renault in Ommen op 12 mei. De RVVC besteed hier ook aandacht aan o.m. door de foto op het lidmaatschapskaartje

2012 wordt ook weer een jaar vol hoogtenpunten met zelfs een buitenland evenement (België) in het najaar en voor ons en een aantal andere leden beginnen we in maart ook in het buitenland (Friesland). Wij, Henriette, Mirjam en ik, hebben er weer heel veel zin in en ik hoop en verwacht dat velen met ons deze gedachten en voorpret met ons delen.

Ik wens jullie weer veel leesplezier in deze eerste Uitlaatklep van 2012

Met vriendelijke Vrijbuiters Groet,

Frans d'Olivat

Van de redactie

Hier is hij dan. De eerste Uitlaatklep van 2012. Hij heeft wat op zich laten wachten, maar wij hadden ook niet veel ingezonden stukjes en aangezien wij wel wat inhoud in de uitlaatklep willen, hebben wij ervoor gekozen de Uitlaatklep iets later te laten verschijnen dan gebruikelijk.

In het jaar 2012 viert de Renault 5 feest. Hij bestaat dit jaar 40 jaar. In deze uitlaatklep en hopelijk in volgende edities dit jaar zullen er stukjes over de Renault 5 verschijnen. Aangezien dit feestjaar veel minder in de belangstelling staat dan vorig jaar de Renault 4, die toen weliswaar 50 jaar bestond, doen wij hierbij een oproep aan (ex)bezitters van een Renault 5 om een stukje over hun auto te schrijven. In deze Uitlaatklep ga ik (Wouter) van start. Ook zal Oh Oh Renault dit jaar in het teken van de Renault 5 staan.

Wij zijn een club vrienden die oude Renaultjes liefhebben. Het mooie van onze club is dat het niet beperkt blijft bij een type auto, maar wat voor auto's hebben we nu eigenlijk allemaal. Wij van de redactie vinden het leuk om ons wagenpark te inventariseren. Hierbij hoeven niet de namen van de leden gemeld te worden, maar wij verzoeken jullie ons te mailen en de/het type(s) Renaults die je hebt door te geven. Uiteraard geldt dit niet voor miniaturen. Wij zullen dan in de volgende Uitlaatklep de diversiteit van ons wagenpark kunnen vermelden.

Wij wensen jullie veel leesplezier en zullen vast op korte termijn weer met een Uitlaatklep komen, want het evenementenseizoen staat al haast weer voor de deur!

Wouter, Sabine en Martijn

Frohe Weihnachten

Het was ergens eind juni vorig jaar toen ik werd gebeld door Wiel Derix, de Renault 6 goeroe uit Zuid Limburg.

Of ik soms een rechter torsiestaaf had van de voorwielophanging van een Renault 6? Sorry Wiel, ik kan je niet helpen, ik heb alleen R4 spullen.

Het hield me toch wel bezig. Was zo'n R6 onderstel niet gelijk aan dat van een F6? Ja toch?

De boeken er nog eens op na geslagen en jawel, lengte en diameter zijn identiek.

En een complete voorwielophanging van een F6 stond hier nog in een hoek.

Een telefoontje naar het diepe zuiden leerde dat niet Wiel zelf, maar een Duitse R6 liefhebber erom verlegen zat. Een oudere man die zich eerste eigenaar van de auto mocht noemen.

Mailadressen werden uitgewisseld en meneer Axel Hartenfels werd benaderd, dat hier in Weerdinge lag wat hij zocht.

De prijs beviel hem zo goed, dat hij meteen ook de linker torsiestaaf erbij wilde hebben als reserve. Na een globale weging bleken de verzendkosten naar de Heimat 19,50 euro te bedragen, maar dat was kein Problem.

Nadat het pakket was ingepakt en het adreslabel erop zat, kon het op de post.

Rare plaatsnaam eigenlijk; Quakenbrück.

Toch eens even googelen waar het lag in Duitsland, want ik was wel benieuwd.

Krijg nou wat, hemelsbreed 100 km ten oosten van Emmen, dat was eigenlijk best dichtbij.

Als ik het nu eens niet post, maar zelf breng? Dat leek me wel leuk en voor die 19,50 euro kon Guppie nog aardig wat LPG verstoken.

Ik besloot dat het een Überraschung moest worden. Het pakket zou ik vast wel ergens in



de buurt kunnen afleveren, mocht er niemand thuis zijn.

En zo was 5 juli de dag dat de Tom Tom me naar het opgegeven adres mocht loodsen. Na een tijdje sturen, kwam ik in het bewuste dorp aan en op een klein kasseienstraatje vertelde Miep dat ik de bestemming bereikt had.

Maar ik zag nergens een R6. Alleen een poort met een zware eikendeur en een bel bij het bewuste huisnummer. Een verbaasde oudere man deed open, keek me aan, keek langs me naar die rode R4 met NL kentekenplaat en had zichtbaar het idee dat die Holländer mit R4 de weg wilde vragen. Ik vertelde dat ik de bewuste Harry was en zijn bestelde torsiestaven kwam brengen. De vrouw werd erbij geroepen en nadat ze een paar keer om Guppie heen hadden gelopen, gingen we naar binnen en even



later zaten we aan de Kaffee mit Kuchen. Het bleek, dat ik net te laat was om de R6 te kunnen zien. Hij had 3 weken met een doorgezakte rechtervoorpoot in het kasseienstraatje gestaan, maar was net opgehaald door de dorpsgarage even verderop, die de reparatie zou uitvoeren.

Fotoboeken uit de jaren '80 kwamen uit de kast en jawel, daar stond de tomaatrode R6 TL uit 1977. Gezinnetje er omheen, leuke nostalgie zoals wij dat van onze R4tjes ook kennen.

In een kast stond een miniatuur van een Renault 16, want die had hij ook gehad. En ook een miniatuur van een R4 die ik nog niet kende. Ik vertelde dat ik bijna 400 R4 miniaturen had verzameld, maar dat ik deze nog nooit gezien had. Ze hadden hem van de burens gekregen. Die waren ooit eens naar Griekenland geweest

en omdat Axel en zijn vrouw hun planten water gaven en de honden uitlieten, hadden ze het modelletje voor hen meegebracht in de veronderstelling dat het om een R6 ging. Het was een erg bijzonder ding, een porseleinen R4 van een peper en zoutstel van Griekse makelij. In een schaal van ca. 1:50 Na nog wat drinken onder de pergola met druivenstruik, was het tijd om terug te gaan naar Weerdinge.

Een weekje daarna kreeg ik nog een bedankmiltje van de familie.

De garage had goed werk geleverd en de R6 stond weer horizontaal op zijn voorwiel-tjes.

Hij reed en stuurde weer als vanouds, nogmaals herzlichen Dank en dat was het dan. Tot op 19 december de postbode voor de deur stond met een klein pakketje.

Verwachtte ik een pakketje dan? Ik kon niks bedenken en zeker niet vanuit Duitsland. Voorzichtig open gemaakt en jullie raden het al...

Dit keer voor mij een grote Überraschung, toen bleek dat er een zorgvuldig verpakt 4tje van het Griekse peper en zoutstel uit het doosje kwam. Een vrolijke Weihnachtskarte erbij in met alle beste (Renault) wensen voor 2012. Ze waren nog steeds erg blij met de torsiestaven en wilden dit kerstgebaar naar mij maken, omdat ze het idee hadden dat deze Griekse R4 variant bij mij in de vitrine



beter tot zijn recht zou komen dan bij henzelf in de kast. Ik was het van harte met hen eens en voor mij konden de Weihnachten van 2011 al niet meer stuk met deze waardevolle uitbreiding van de verzameling. Nette Leute, die Duitsers!

Schöne Grüße,

Harry Velthuis

Bijkletsweekend 16-18 maart 2012

Aankomst Boazum vrijdagmiddag omstreeks 5 uur.

Henk, Albert en Mandy waren er al , Sjannien en ik werden een kwartier later al gevolgd door Henriette en Frans met hun dochter Miriam.

Nog een half uurtje later gevolgd door Wim en Wilma met Mariette en Kevin, Mandy had al een heerlijk maal klaarge- maakt bestaande uit macaroni en penne, met carbonara en bolognese sausen waar- van we heerlijk hebben zitten smullen.



onze voitures te wandelen en een ritje te gaan maken.

We zijn een kopje koffie met een stukje appeltaart gaan nuttigen in een uitspanning aan het Pikmeer bij Grou. Daar hebben we natuurlijk ook even een aantal winkeltjes bekeken en het dorp besnuffeld.

We zijn ook nog even een tourtje gaan maken in de richting van het natuurterrein het 'Grint' bij Eernewoude. Toen we alle auto's geparkeerd hadden begon de wandeling, over een klein brugje en ... jawel een lintje , dan maar terug en in de richting van een groot hek en Jawel, hek dicht, niet



Waarna het echte bijpraten begon, met natuurlijk daarbij de vloeibare versnaperingen en wat nootjes en zoutjes. De speciale fles jenever die Frans had meegenomen was om 10 over 10 al leeg, dank zij Mandy , die het alleen nog uit haar sokken kon wringen.

Ze gaf natuurlijk de koelkast de schuld, omdat die maar zo'n klein dingetje had !!! Ja , met die horeca ervaring is ze natuurlijk grotere gewend. Afijn nadat we met vereende krachten de vloer gedweild hadden konden we verder praten.

Al was Frans de enige die die avond een drankprobleem had. Gelukkig voor hem kwamen Richard en Anneke de volgende dag en die hadden een nieuwe fles Ketel mee. Die mocht dus niet meer in de deur van de koelkast.

Zaterdag ochtend was er al vroeg Koffie en een heerlijk ontbijtje en waren we allen in staat om rechtstandig in de richting van



getreuzeld rechtsomkeer en het volgende brugje dan maar, en Jawel, een lintje ervoor, op een velletje papier stond gelukkig een stukje tekst in het Nederlands zodat we allen geïnformeerd waren dat het natuurgebied was gesloten wegens – je gelooft het bijna niet- HERINRICHTING. We hadden zo al ruim 30 meter onder de zolen maar, nog niet moe, besloten we maar een klein stukje te wandelen om tocht de buitenzijde van dit “ in te richten “ terrein te bekijken. Gelukkig zagen we nog wel een aantal ooievaars die hun nesten allemaal op lantarenpalen van

een stukje industriegebied hadden gebouwd vlak naast (5 meter of zo) het 'natuurgebied'. Zij stonden al klepperend in het Fries te vergaderen denk ik, over hoe de inrichting zal worden.



Verder werd er gereden naar Sneek om nog wat inkopen en vis en andere snacks te nuttigen en een wandelingetje door deze mooie stad en dan retour naar de boerderij in Boazum.

Daar was een hele kudde hard bezig om lammeren te werpen, iets wat altijd vertederend werkt. En voor Frans z'n stemming beter als flessenwerpen !!! Mandy !! Vergeet ik bijna te vermelden dat ook Hans en Carla zich bij het gezelschap gevoegd hadden.



Na een heerlijke chinese rijsttafel die Henk bij zijn favoriete oosterling had gehaald was het weer tijd om te kletsen en onze grappen en grollen aan elkaar kond te doen we hebben ook nog even kunnen lachen over het feit dat onze tourtochten nogal een leidden lang gesloten terreinen musea enz. Ondanks de goede voorbereidingen.



De zondag werd gebruikt om lekker gezamenlijk te ontbijten en op ons gemak ieder zins wegs te gaan. Tof weekend geweest.. Bedankt allen.

Nu even iets serieuzer, ik had een paar jaar geleden ook meegedaan met een weekend hier en toen waren er een paar nieuwelingen bij, te weten Anke en haar vader en Margo en Vincent.

Het gaf wel een gek gevoel dat de beide jonge vrouwen niet meer onder ons zijn. De één door een noodlottig ongeval en de ander door een ernstige ziekte. Ook de uitvaart van Elly hebben we vanuit Boazum met een aantal meebeleeft. Ik denk dat ik namens ons allen kan schrijven dat ze altijd in onze gedachten blijven.

Adriaan

40 jaar Renault 5

Vorig jaar hadden we het 50 jarig jubileum van de Renault 4, dit jaar viert de Renault 5 zijn 40ste verjaardag. Buiten het feit dat 50 jaar wel een echt lustrum is, is goed te merken dat de Renault 5 toch minder 'leeft' dan de Renault 4. Op internet is maar weinig te vinden over deze bijzondere verjaardag. Dan moeten we de 5 dus maar zelf in het zonnetje zetten. Hierbij dan ook de oproep aan (ex) Renault 5 bezitters om iets te schrijven over hun 5. Ik zal hierbij aftrappen.

Enkele jaren geleden (ik had mijn blauwe en grijze Renault 4 nog) zag ik hem staan. Ik fiets elke dag vanaf station Groningen over het Damsterdiep naar huis. Bij de stoplich-




De Voetskamp AUTO KLASSIEKERS
 Eperweg 20 - 8167LH - OENE (GLD)
KLASSIEKERS
 APK - ONDERHOUD - LASWERK - RESTAURATIE - IN EN VERKOOP - AUTOTRANSPORT
WILLEM BELDER
06 - 4490 4582

estafette Specialist	4%	7%	14%	23,5%
	TV	TV	TV	TV


WIND CLASSICS
GAANDEREN

Automotive Fotografie

 Automotive Fotografie
 Deventerstraat 8
 3131 HD Hoofddorp
 06 1913 1600

ten, ze stonden op rood uiteraard, keek ik wat rond en viel mijn ook op een geparkeerde oer Renault 5. Aangezien het stoplicht toch nog op rood stond, ben ik er maar even naartoe gefietst. Ik vond (en vind) de kleur helemaal geweldig. En warempel! Er zat een briefje op het raam met de mededeling dat de bolide te koop was. Het duurde niet lang voordat contact gelegd was en over de prijs waren we het ook snel eens. 750 euro armer en een auto rijker was ik zeer tevreden en reed met net zo'n smile als in de viertjes rond. De auto heeft net wat meer comfort, is iets sneller en een stukje stiller. Zo'n luxe was ik niet gewend.

Zo'n 2 jaar geleden moest ik haast afscheid van hem nemen. De achterwielophanging was volledig rot. Dat zou veel geld moeten gaan kosten. Je krijgt dan het dilemma 'is hij dat wel waard'. Gelukkig was daar ene Sake (The Boss, moderator op Club Cinq) die uit liefde voor de auto de boel voor erg weinig heeft gerepareerd. Sinds dien kom ik, wanneer er wat stuk is en dat is gelukkig niet al te vaak, of gewoon voor een bak koffie bij Sake langs. Hij is weliswaar meer gericht op de super vijfjes, maar heeft via mij ook een Rodeo in zijn bezit. Op de vraag die ik hem voor de reparatie stelde 'is het het wel waard om te doen?' gaf hij een mooi antwoord. De retorische vraag luidde "is het jou dat waard? Een auto is een emotie en die emotie kan niet altijd in geld uitgedrukt worden, hoewel je soms wel rationeel moet denken. En zo is het. Economisch gezien is zo'n Renault 5 ongeveer even veel waard

als een conservenblikje, maar mijn conservenblikje wil ik nog lang niet kwijt. Nu hij een set nieuwe stoelen en bank heeft, ziet de auto er nog mooier uit dan toen ik hem jaren geleden kocht. Ik hoop dat ik dat bij het 50-jarig lustrum van de Renault 5 nog steeds kan zeggen.

Wouter

Nieuwjaarsbijeenkomst

Na de uitnodiging van het bestuur van de Renault Vrijbuiters Vrienden Club in december waren er een aantal leden die hieraan gehoor gaven en op 15 januari koers zetten naar de familie Rosa in Wieringerwerf om daar in de eerste instantie hun Vrijbuiters Vrienden het allerbeste te wensen voor het nieuwe jaar.

Na de gebruikelijke handenschudding, omhelzingen en zoenpartijen konden we genieten van een lekker kopje koffie met een vrijbuiters gebakje en de vele verhalen die men weer aan elkaar kwijt moest. Daarna



werden we verwelkomt door de heer Rosa die ons uitnodigde om zijn museum te komen bekijken. Gezien zijn leeftijd is de heer Rosa gestopt met zijn boerenbedrijf en is een museum in gaan richten met allerhande boeren gereedschappen maar ook oude huishoudelijke artikelen e.d.



Zijn verhaal was zo uitnodigend dat zelfs de voorzitter van de RVVC daar niets meer aan had toe te voegen tot ieders genoegen. (Hoewel het mij nooit opgevallen is schijnt hij soms nogal lange speeches te houden) Dus na de toespraak van de heer Rosa zijn we het museum gaan bekijken. Als eerste vielen de drie tractoren uit vergane glorie op, waarvan er helaas geen bij was



van het merk Renault maar wel een heuse Porsche tractor, echter zonder snelheidsmeter dus konden we niet zien wat zijn topsnelheid was. Verder stonden er allerlei oude landbouw werktuigen, dorsmachines, wasketels, karntonnen, huishoudelijke apparaten uit grootmoeders tijd, oude radio's enz.,

enz., enz.

Het was een fantastisch mooie uitstalling en zeker de moeite waard om eens te gaan kijken als je in de buurt bent. De Familie Rosa woont aan de Oom Keesweg 22 in Wieringerwerf.

Na het bezichtigen van het museum konden we nog even de tuin bewonderen die er zelfs in de winter mooi bijlag en gezien het mooie weer werd ook buiten nog heftig heen en weer gepraat. Tot dat we binnen geroepen werden voor een overheerlijk bruine bonensoep gemaakt door niemand minder dan onze topkokkin Mandy. Na de soep was er uiteraard ook nog een gelegenheid om even na te praten, die vrijbuiters vrienden kletsen wat af, (Mirjam noemt dat niet voor niks "Ouwe Hoeren") en rond een uur of vijf is iedereen weer huiswaarts gekeerd om zich weer voor te bereiden op het volgende Renault Vrijbuiters Vrienden evenement. Wij hebben het zeker de moeite waard gevonden ondanks de grote afstand van Sliedrecht naar Wieringerwerf.

Dank aan de familie Rosa en de coördinator van de evenementen die op dit idee gekomen is.

Frans, Henriette en Mirjam

